

CAP

VERMELL

Nº 77

CAPDEPERA - CALA RAJADA

MAIG 1987

PLAÇA DE TOROS CAPDEPERA

DIA 10 DE JUNY

EXTRAORDINÀRIA
CURSA POLÍTICA

AMB EL PERMÍS DE LA SUPERIORITAT I SI EL TEMPS NO HO IMPEDEIX
SE PICARÀ BANDERIL·LEJARÀ I SERÀ MORT D'UNA ESTOCADA
L'ELECTOR GABALLÍ, DE LA RECONEGUDA RAMADERIA
DEMOCRÀTICA ESPANYOLA

PELS ESPASES

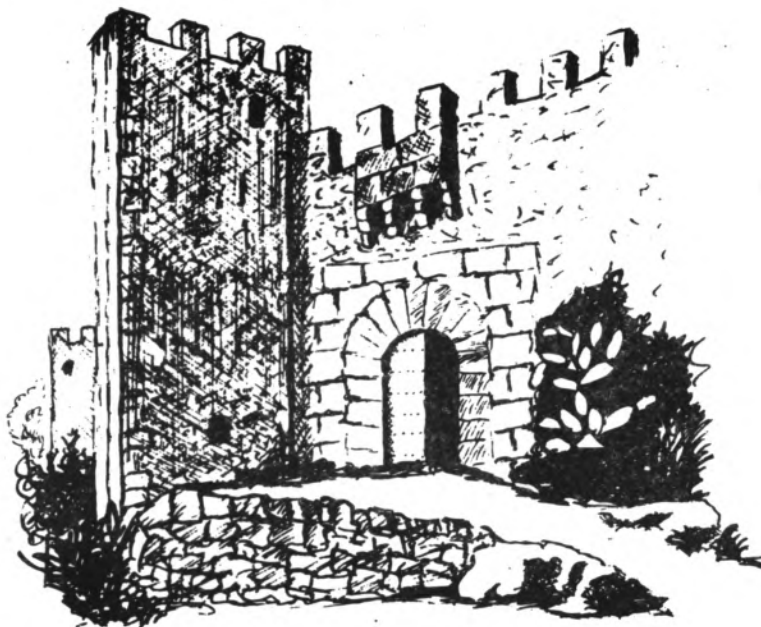
JAUME BONNIN
JOAN PASCUAL
SALVADOR MOLL
TONI MUNTANER
PERE NADAL

AMB LES CORRESPONENTS QUADRILLES

L'ESPECTACLE SERÀ AMENITZAT PER LA BANDA DE MUSICA

portalet

III CURSA POLÍTICA LOCAL

Com tants d'aconteixements importants que tenen lloc cada quatre anys -mundials de futbol, olimpíades...-el 10 de juny es disputarà la III CURSA POLÍTICA CAPDEPERA-CALA RAJADA 1987. Hem d'anar en compte a no embullar-nos amb tanta papereta com ens daran: la loteria, la del Parlament Balear, la quiniela, el cupó dels cecs, la del Parlament Europeu, la de l'Ajuntament, la loto. Ulls vius i col·locau cadascuna a l'administració corresponent, que després no hi valdran reclamacions.

Qui guanyarà?

Qui serà ell?

Els "sponsors" dels polítics locals són tots de reconeguda vàlua arreu de l'illa: AP, UM, CDS, PSOE, EU. En aquesta edició no es presenta cap equip autòcton, i és que les grans escuderies ho arrassen tot i resulta gairebé impossible enfrontar-se amb el seu poder i influència. Els "maillots" distintius són els clàssics de sempre: sang i arena, AP; gris atenuat, UM; coloraines diverses, CDS; el PSOE, rosa pàl·lid; vermell rabiós, EU.

Qui guanyarà?

Qui serà ell?

Els "leaders" són repetits d'anteriors edicions; la novetat consisteix en Antoni Muntaner, del PSOE, grup que ha renovat pràcticament tot l'equip. Salvador Moll i Joan Pascual, vencedors de les dues proves precedents, mesuraran les seves forces en un mà a mà ple d'atractiu per als aficionats i seguidors d'ambdós polítics. Jaume Bonnin i Pere Nadal, a priori, no pareixen tenir tantes possibilitats com els altres aspirants, però la seva intervenció pot ésser decisiva a l'hora dels pactes i aliances i, en conseqüència, cal seguir de prop la seva actuació.

Qui guanyarà?

Qui serà ell?

S'espera una interessantíssima cursa ja que hi ha ganes de brega i tots volen fer bon paper. Són conscients de la importància del que està en joc i estan preparats psicològicament per enfrontar-se a la carrera. Les expectatives són immillorable i l'espectacle està assegurat. Sens dubte, el públic aficionat fruitirà d'una renyidíssima competició que els entesos pronostiquen dura i difícil, amb un emocionant sprint final, en el qual la victòria s'obtindrà per la mínima.

Qui guanyarà?

Qui serà ell?

Coincidint amb la III CURSA POLÍTICA CAPDEPERA-CALA RAJADA 1987, se celebren també la III PROVA AUTONÒMICA BALEAR i la I RONDA PARLAMENT EUROPEU, que han despertat la curiositat de l'electorat. També en aquestes proves resulta difícil arriscar un pronòstic. Sort a tots i que guany el millor. I. IAGASTUME, enviat especial.

Qui guanyarà?

Qui serà ell?

Què serà de nosaltres?

HEM FET AQUEST NÚMERO:

Joan Nebot

Mari-Germa Melis

Joana Colom

Maria Vives

Pep Terrassa

Llucià Sirer

Mª Antònia Nadal

Jaume Fuster

Bàrbara Flaquer

Ani Muñoz

Toni Amorós

Gabriel Torres

BOLLETÍ DE L'OBRA CULTURAL BALEAR.

Capdepera-Cala Rajada

ABRIL 1987

Carrer d'es Port, 43

Capdepera

Depòsit Legal: P.M. 497/80

Imprimeix:

APÓSTOL Y CIVILIZADOR, Petra.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

PLAÇA DES SITJAR

SOUS Si la política no us tempta, si pensau que no val la pena o, simplement, no voleu maldecaps, potser hàgiu de reconsiderar la vostra postura a la vista dels emoluments que el consistori s'ha assignat a partir del mes d'abril. Per assistir a les reunions de les distintes comissions, els regidors se'n duen cinc mil "ciques", i deu mil el batle. Aquest últim té un "fix" de sortida de cent mil mensuals. I que ningú cregui que pensam que no s'ho guanyen, no, el que passa és que la dedicació a la cosa pública no és tan altruista com a vegades se diu. Des d'aquí l'enhorabona als que surtin elgits a les properes eleccions.

MAQUINA La que tenia l'Ajuntament cada dia estava espenyada, però des de que en Miquel Alzina "Cuní" es va fer càrrec de la neteja del poble i en va dur una de nova, aquesta no ha deixat de funcionar. Ens referim al nou artillugi per grenar els carrers. Se diu que les empreses privades funcionen millor que les públiques, però ¿com ho deuen saber les màquines? Parlant d'en Miquel Alzina, té vocació netejadora aquest al·lot. I mentrestant, l'eliminació dels fems sense trobar una solució adient. Fins quan?

ARENA Amb 364 dies per davant o per darrera, justament se va haver d'abocar arena a la zona dels Pins de Ses Vegues, el dia de l'Àngel. Va ser una atracció, un espectacle, un entreteniment, el que volgueu, però l'Àngel no va ser l'Àngel. El mos desbarataren. Llàstima.

ASSISTENT L'assistent social contractada per l'Ajuntament, Maria Fernanda Aguiló, ha acabat el contracte que tenia signat i se n'ha anat. És a dir, no l'hi han renovat. És més, deu considerar l'Ajuntament solucionats tots els problemes socials. Deim nosaltres. O no? Ja ho diran.

EMPEDRAT Seguint les pautes que darrerament pareixen haver-se traçat devers La Sala, al voltant de les oliveres que sembraren a l'entrada del poble, devora la carretera de Son Servera, s'hi ha fet un trespol, tal i com se va fer, també, a l'entrada de la carretera d'Artà. Ja ho deïem llavor, així no han d'entrecavar.

AUTORITARISME A vegades ens ficam, des de Cap Vermell, amb els polítics, com a responsables que són de l'esdevenir del nostre municipi. Però el que no farem mai per mai és qüestionar la legitimitat de les seves atribucions, com a representants legals nostres que són. Així ho haurien d'entendre també els funcionaris municipals, tots els funcionaris, que sempre hauran d'estar a les ordres dels polítics i no viceversa. Si algun pensa que no és així, se li hauria d'explicar degudament.

ASSEMBLEA Ens comuniquen de la junta gestora de l'Escolar, que el proper dia 1 de juny, a les 10 del vespre, tindrà lloc en el local social del Club l'assemblea general ordinària. Ja ho saben tots els socis, es tracta d'assistir-hi i dir el que s'hagi de dir, si és que es té quelcom que dir, i no xerrar pel carrer. No hi falteu.

LLIBRE El dia 13 d'aquest mes tengué lloc a Manacor la presentació del llibre que amb el títol de "L'Associació de la Premsa Forana de Mallorca 1978/87", hem editat les distintes publicacions aglutinades baix d'aquest anagrama, amb el suport del Consell Insular de Mallorca. Entre elles, naturalment, "Cap Vermell". Està bastant bé el llibre.

-INFORME-

LA PROBLEMÀTICA DE L'AIGUA DINS EL MUNICIPI DE CAPDEPERA

XII. AIGUA I CULTURA

Dins les societats desenvolupades de la segona meitat del segle XX, l'aigua és una de les matèries primes que necessitam consumir a balquena per seguir progressant; és un índex del nivell de vida. En pocs anys hem passat d'una societat enginyosa i preparada per a l'autosubsistència a una societat consumista i tecnificada.

La lectura de descripcions com la realitzada per l'arxiduc Lluís Salvador ens fa somriure: "Capdepera és poble petit, que tan sols té 1.419 habitants i 495 cases, ...és pobre en aigua i té necessitat d'utilitzar les cisternes que existeixen gairebé a totes les cases. Tan sols la gran Font de l'Aljub és alimentada per l'aigua potable d'un petit ullal".

Aleshores els recursos naturals es consumien en petita quantitat. Les aigües subterrànies eren pràcticament ignorades; hi havia sínies i pous però tots eren poc profunds i no sempre ben situats. Les tècniques d'obtenció d'aigua s'utilitzaven per aprofitar l'aigua de pluja o, també, els corrents d'aigua superficial de torrents i fonts.

En el dibuix veim l'entrada a una mina que hi ha prop de les cases de possessió de Son Bessó. Servia per recollir l'aigua de pluja que s'havia escolat dins les terres que hi ha a l'empit de la muntanya.

El desenvolupament de la societat illenca ens ha fet canviar les tècniques d'obtenció d'aigua. Actualment, l'explotació dels recursos naturals és ben intensa. Els països centre-europeus visqueren abans de nosaltres aquest canvi social, per això la seva experiència resumida en la Carta Europea de l'Aigua, redactada a Estrasburg el dia 6 de maig de 1968 i recollida per la nova Llei d'Aigües (gener 1986), ens ha de servir d'orientació. Vet aquí els dotze punts del document:

1) No hi ha vida sense aigua. L'aigua és un bé indispensable per a totes les activitats humanes.

2) Els recursos hídrics no són inesgotables. És indispensable conservar-los, controlar-los i, si és possible, augmentar-los.

3) Alterar la qualitat de l'aigua significa atemptar contra la vida dels homes i dels éssers vius que depenen d'ella.

4) La qualitat de l'aigua ha de mantenir-se a un nivell adequat segons l'ús previst i ha de satisfer, especialment, les exigències de la salut pública.

5) Quan l'aigua, una vegada utilitzada, s'aboqui al seu medi natural, no ha de comprometre els usos, tant públics com privats, que després es facin d'ella.

6) El manteniment d'una capa vegetal adequada, preferentment forestal, és essencial per a la conservació dels recursos hídrics.

7) Els recursos hídrics ha d'esser inventariats.

8) La correcta gestió hidràulica ha d'esser objecte d'un pla establert per les autoritats competents.

9) La conservació dels recursos hídrics implica un important esforç d'investigació científica, de formació d'especialistes i d'informació pública.

10) L'aigua és un patrimoni comú; tothom ha de conèixer el seu valor. Tota persona té el deure d'estalviar-la i d'usar-la amb esment.

11) La gestió dels recursos hidràulics hauria de realitzar-se en el marc de la conca natural.

12) L'aigua no té fronteres. És un bé comú que requereix la cooperació internacional.

També és significatiu que l'O.N.U. declaràs el període 1981-1990 com la Dècada de l'Aigua.

Així doncs, amb uns anys de retràs, vivim el canvi i l'adaptació a la nova cultura consumista. Tan és així que no hi haurà canvi polític capaç d'ajornar el sanejament de la costa, de construcció i millora de les depuradores, de control de la demanda de noves perforacions, etc.

Els programes actuals d'E.G.B. desenvolupen uns temes d'educació ambiental que pretenen facilitar la comprensió del sistema de relacions de l'home amb el medi. La memorització de la geografia descriptiva és substituïda, poc a poc, per una percepció directa de l'entorn rural o urbà, el seu estudi i la promoció d'una major sensibilitat ecològica.

Els canvis socials no ens han de deslligar del medi natural on vivim; cal conèixer-ho per viure-hi integrats.

PEP TERRASSA

DURANT EL MES D'ABRIL...

Han nascut:

Víctor Xavier Ferragut Massanet;
de Miquel Joan i Àngela.
Sergi Adrover Sancho;
de Joan i Consuelo Concepción.
Lucía López Viejo;
de Jenaro i Antonia.
Jaume Faba Sancho;
de Luis Carlos i Maria Antònia.
Emilio Llera González;
d'Emilio i María Luisa.
Maria-Bel Nebot Pont;
de Pere i Aina.
Rocío Valenciano Pulido,
Esperanza Valenciano Pulido;
de Rafael i Isabel.
Cristina De la Rosa Torrado;
de Julio i Micaela.

S'han casat:

Gabriel Bernat Amorós
amb Mercedes Gómez Gamero.
Alejandro Ponce Adán
amb Concepción Gómez Castro.
Pere Servera Flaquer
amb Maria Llaneras Alzina.
Joan Brunet Llinàs
amb Aina Pascual Riutort.
Sebastià Perelló Vives
amb Maria Roig Moll.

Han mort:

Maria Gelabert Vallcaneras
Joan Garau Ferrer

romanços gabellins

Els cavallers ja s'acosten,
ja vénen els cavallers,
cavalcant els seus cavalls,
cavalcant els seus corsers,
lluents les armadures,
flamejant penons al vent,
esmolats els esperons,
afilats els armaments.
Qui seran aquests genets?
Qui són aquests cavallers?
Qui hi ha davall la cuirassa?
Qui s'hi amaga rera els elms?
A mesura que s'acosten
precedits pels escuders
vaig distingint les banderes
i veig els escuts també.
Sí... pareix... crec... no pot ser!
Però si són ells! Són ells!
Aquí arriben gallardets
ben grocs i vermells d'A.P.
amb un cavaller al davant
que és en Jaume "Selleter".
El seu posat no m'engana,
no és en Biel Balaguer
sinó aquell Jaume d'es Niko,
cantant de tangos virguer.
Vénen després les banderes
que encapçala tot content
en senyor Joan Pascual,
aquell que fa d'aiguader,
el d'Unió Mallorquina,
el batle, vaja, ja ho sé!
representant genuí,
és a dir, fent el paper,
del nacionalisme "light".
Quin nacionalisme aquest!
Segueixen les destenyides
ensenyes que en altre temps
foren vermelles i que ara,
a força de detergent,
han perdut part del color
distintiu de l'U.G.T.
És el Partit Socialista
autoanomenat obrer,
capitanejat p'en Toni,
sí, p'en Toni Muntaner,
l'amo de la funerària
que aquesta vegada ve
no per enterrar ningú
sinó per mirar de fer
tot lo que sigui possible
per pujar a l'Ajuntament.

Entre els nobles que s'acosten,
enmig de tants cavallers,
s'hi alça l'escut distingit,
s'hi alça l'escut refulgent
del Senyoriu de Barbassa,
d'en Salvador Moll, aquell
que un temps va esser socialista
i que ara, passat el temps,
com cosa molt natural
donats els antecedents
ha arribat a emparentar,
si no amb un príncep o un rei,
sí al manco amb un duc famós,
un duc tan garrit i bell
com és el Duc de Suárez,
insigne capdavanter
d'aquest Centre Democràtic
i Social, vatua d'ell!
Al seguici fastuós
s'incorporen, finalment,
les banderes de l'Esquerra
Unida i la seva gent,
i al davant, com sempre fou,
amb la negra barba al vent,
marxa en Pere "Rabassó"
que és inquiet permanent
de La Sala. Me pareix,
i jo no l'hi trob mal fet,
que en Pere té vocació
de regidor, solament,
i que batle no ho vol ser,
que ell sols vol ser dissident
practicant l'oposició
contumaç i permanent.
Aquesta és la vocació
que demostren, normalment,
tots els que no poden pus
o aquells que no en saben més.

Els cavallers ja s'acosten,
ja vénen els cavallers,
cavalcant els seus cavalls,
cavalcant els seus corsers.
A quin d'ells he d'elegir?
Per quin me decidiré?
A quin lidenaré el vot?
Senyor, senyor, jo no ho sé!
Quin dilema, quin problema,
quin poema que és aquest!
Els cavallers ja s'acosten,
ja vénen els cavallers.

ELECCIONS '87

DAVANT LA IMMINÈNCIA DE LES ELECCIONS LOCALS, HEM VOLGUT PLATEJAR ALS PARTITS POLÍTICS QUE HI CONCORRERAN UNA SÈRIE DE PREGUNTES RELATIVES A DISTINTS PROBLEMES LOCALS, DE MANERA QUE ELS POSSIBLES ELECTORS SABESSIN QUÈ EN PENSEN ELS FUTURS RESPONSABLES DE L'ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL. CERTAMENT SERIA IMPOSSIBLE POSAR DAMUNT LA TAULA TOTES LES QÜESTIONS QUE ENS PREOCUPEN, I AIXÍ NO SE PREGUNTA RES REFERENT A LA SANITAT LOCAL, A LA PROBLEMÀTICA ESCOLAR, ETC. DE QUAalsevol MANERA, PENSAM QUE AQUESTA ÉS UNA APROXIMACIÓ SÈRIOSA AL FUTUR IMMEDIAT, ALS PROPRERS QUATRE ANYS.

AQUESTES SÓN LES PREGUNTES:

1.- EN CAS DE QUE CAP PARTIT OBTENGUÉS MAJORIA, ¿ESTARIU DISPOSTS A FORMAR COALICIÓ AMB ALTRES FORCES POLÍTiques? ¿QUINS SERIEN ELS POSSIBLES PACTES?

2.- ¿CREIS QUE LA PARTIDA DESTINADA A CULTURA ÉS CORRECTA? EN TOT CAS ¿PENSAU AUGMENTARLA? SI ÉS AIXÍ ¿EN DETRIMENT DE QUINES ALTRES PARTIDES?

3.- ¿CREIS QUE ELS VEÏNATS ESTAM PROU INFORMATS DEL QUÈ PASSA A LA SALA? ¿PENSAU FER QUALQUE COSA, D'ACORD AMB EL CAPÍTOL IV DE LA LLEI D'ADMINISTRACIÓ LOCAL, PER AUGMENTAR LA INFORMACIÓ I LA PARTICIPACIÓ CIUTADANES?

4.- L'APARTAT B) DE L'ARTICLE 26 DE LA LLEI D'ADMINISTRACIÓ LOCAL DIU QUE ELS MUNICIPIS DE MÉS DE 5.000 HABITANTS HAN DE COMPTAR AMB UN PARC PÚBLIC ¿COM PENSAU SOLUCIONAR-HO? ¿PODRIA SER L'AGULLA AQUEST PARC? EN TOT CAS, ¿L'AGULLA, PARC NATURAL?

5.- LES NORMES SUBSIDIÀRIES, A PESAR DEL POC TEMPS QUE HA PASSAT DES DE LA SEVA APROVACIÓ, PER A MOLTA GENT JA ESTAN DEVALUADES, SOBRETOT DEGUT A LES MODIFICACIONS QUE S'HI FAN SEGONS QUAN CONVÉ. ¿PENSAU FER RES AL RESPECTE? ¿CREIS QUE EXISTEIX SUFICIENT DISCIPLINA URBANÍSTICA? ¿QUINS CRITERIS S'HAN DE MANTENIR EN MATÈRIA URBANÍSTICA? ¿RESTRICTIUS O PERMISSIUS?

6.- L'AJUNTAMENT DE CAPDEPERA S'ADHERÍ, EN EL SEU MOMENT, A LA CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA. ¿CREIS QUE AIXÒ HA SUPOSAT RES MÉS QUE UN GEST TESTIMONIAL? ¿QUAN CREIS QUE LA DOCUMENTACIÓ ELABORADA PER L'AJUNTAMENT HO SERÀ EN LA NOSTRA LLENGUA?

7.- ¿QUINA POSTURA MANTÉ EL VOSTRE PARTIT VERS LA POSSIBLE AMPLIACIÓ DEL PORT ESPORTIU A CALA RAJADA?

8.- ¿CREIS QUE LES DIRECTRIUS HISTÒRICO-ARTÍSTiques QUE SE SEGUEIXEN EN LA RESTAURACIÓ DEL CASTELL SÓN LES APROPIADES?

9.- ¿QUÈ TROBAU MÉS CONVENIENT PER A LA GENT MAJOR DEL POBLE? ¿UNA RESIDÈNCIA O L'ASSISTÈNCIA DOMICILIÀRIA? EN CAS DE QUE L'AJUNTAMENT ES DECANTÉS CAP A LA RESIDÈNCIA, ¿QUINA CREIS QUE ÉS LA UBICACIÓ MÉS APROPIADA?

10.- ¿COM PENSAU SOLUCIONAR EL GREU PROBLEMA DE MANCA D'ESPAIS PÚBLICS A CAPDEPERA?

11.- ¿SOU PARTIDARIS DE LA CONSTRUCCIÓ D'UN MERCAT MUNICIPAL? ¿ON? ¿QUAN?

12.- ¿CREIS QUE L'ACTUAL INFRAESTRUCTURA ESPORTIVA ÉS SUFICIENT? ¿CREIS NECESSÀRIA UNA DESCENTRALITZACIÓ DE L'OFERTA? ¿COM? ¿ON?

ap

Alianza Popular **Partido Liberal**
en coalición con

JAIME BONNIN FUSTER
BARTOLOME ALCINA SUÑER
PEDRO LLABATA SANCHO
JOSE AMENGUAL CALDENTEY
BARTOLOME LLINAS ALCOVER
JOSE ANTONIO SERAPIO GARAU
SEBASTIAN Fco. BOVER BONNIN
JOSE GARCIA CAPARROS
MIGUEL SUREDA VIVES
CLEMENTE GARAU FERNANDEZ
ANTONIO PICO GINARD
JUAN FLAQUER MASSOT
DOMINGO BONNIN FORTEZA

Suplent:

VICENTE ESTELA GARAU
JUAN PONS LLINAS
BARTOLOME GARAU MALPESA

1.- Si se'ns oferís la possibilitat de desenrotllar el nostre programa electoral, s'estudiaria la possibilitat. Per ara no sabem amb quins possibles partits se poden plantejar els pactes ni quin és el seu programa.

2.- No és correcta, ni molt menys. Hauria d'esser molt més elevada, però com que no es pot augmentar tot el que fa falta d'una sola vegada, com a mínim s'hauria d'augmentar cada any en el mateix percentatge en que ho fa el pressupost municipal i, també, acollir-se al màxim a totes les possibilitats que ofereix la Comunitat Autònoma.

3.- Pensam que els veïns als que interessa estar ben informats de lo que passa a l'Ajuntament, no ho estan. Creim que seria pràctic dur a terme una comunicació real amb la premsa local, que podria consistir amb una roda informativa trimestral, com a mínim, amb un representant de l'Ajuntament nomenat per a tal fi.

4.- En el nostre programa electoral tenim previst un parc públic per a Capdepera, que estaria situat als entorns del Castell.

5.- Pensam que les Normes Subsidiàries s'han d'anar corregint segons les deficiències i necessitats que puguin anar sorgint.

6.- De fet s'estan fent coses, encara que sigui poc a poc. Creim que ben aviat tots els documents de l'Ajuntament sortiran en castellà i la nostra llengua.

7.- Mentre no se vagi contra els pescadors professionals ho trobam positiu. Estudiarem a fons qualsevol iniciativa.

8.- S'ha d'acabar urgentment la restauració, amb les zones de jardí i l'enllumenat, tal i com ho tenim previst en el nostre programa electoral.

9.- Nosaltres pensam que una residència és més apropiada i cobreix millor una funció social que no l'assistència domiciliària. Hi ha dues coses que tenim en estudi. Primer, una residència entre els dos nuclis de població de Capdepera i Cala Rajada. Segon, dues residències, una a cada nucli i situades en els seus voltants.

10.- Hi ha unes zones, prop del Centre Escolar, que s'haurien de comprar i així passar a ser patrimoni del poble, per tal de destinar-les a l'ús més necessari. També hi ha uns terrenys, prop de l'Ajuntament que ens podrien servir para a la creació d'una nova plaça per a Capdepera.

11.- Sí, estudiant els articles i paradetes que són més convenients per al poble.

12.- Creim que sempre s'ha d'anar millorant i sobretot, possibilitar la pràctica de tots els esports.

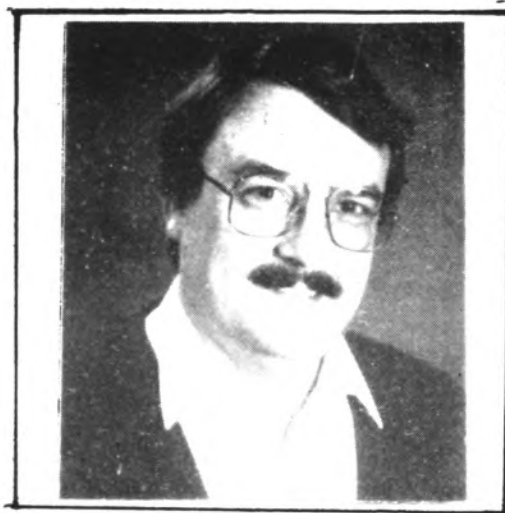
JUAN PASCUAL AMORÓS
 ANTONIO ALCOVER FEMENÍAS
 JOSÉ ANDRÉS GALLEGO MÉNDEZ
 GABRIEL BERNAD FORTEZA
 MIGUEL SIRER GARAU
 GUILLEM GARAU AMORÓS
 ANTONIO BONET RIBAS
 PEDRO MELIS GARAU
 MIGUEL VAQUER FLAQUER
 GABRIEL DALMAU TAULER
 MIGUEL FERRER GINARD
 BARTOLOMÉ TERRASSA FERRER
 MIGUEL FERRER ESTEVA

Suplents:

MIGUEL CASELLAS FORNÉS
 ANTONIO MOLL SUREDA
 JUAN TERRASSA PRATS

1.- Nosaltres defensam un projecte que pot assolir amjoria absoluta amb el programa que presentam de cara a les presents eleccions municipals. Cas que no fos així i a la vista dels resultats de les eleccions, en funció del nostre programa considerariem la millor forma de govern. Creim haver demostrat aquests darrers quatre anys la nostra capacitat de consensuar amb altres grups polítics, posant els interessos generals del poble per davant de tot interès de partit.

En quant a possibles pactes creim que aquests han de tenir com a objectiu la realització del programa pel qual els electors ens votaran, ten-guent present fer tot lo possible per agilitzar l'activitat municipal.

2.- En el pressupost municipal no hi ha cap parti-da que considerem suficient, i manco la de cultura, donat que el pressupost té uns límits. En tot cas, fer cultura no vol dir necessàriament gastar molts de doblers, sinó aconseguir que molta gent del poble participi en activitats culturals. Per part del nostre grup es preocuparà que no falti el necessari suport econòmic a la partida de cultura i educació.

3.- Les portes de La Sala han estat i estaran sempre obertes a tots els veïns que vulguin re-captar qualsevol classe d'informació i ens agrada-ria molt que de cada vegada més la gent consideràs l'Ajuntament com a ca seva. Per altra banda, la vostra publicació, "Cap Vermell", insereix a cada número els acords municipals més impor-tants, i es disposa de taulons d'anuncis per tot arreu.

4.- Ordenant tota la zona de baix de S'Alzinar, a Capdepera, per donar un millor aspecte des de la Plaça de la Constitució, per la zona del Mercat, i pujant fins al pavelló esportiu de les escoles. Aquest entorn s'ajardinaria, enllu-menaria, pavimentaria, i donaria una sensació d'unitat a tota aquella zona, actualment en forma disseminada i poc aprofitada. Sabem que aquesta solució no pot esser la definitiva, però actual-ment i a Capdepera no se'n pot envestir d'altra de forma racional i a curt termini.

Creim que l'Agulla podria i hauria d'esser també un parc, però no l'únic parc de Capdepera. Cala Agulla parc natural?... Decididament, sí.

5.- No estam d'acord amb l'afirmació de "Cap Vermell". Les normes aprovades dia 14-3-86, des-prés de sis anys d'elaboració, no han estat mo-dificades en cap moment.

El nostre criteri en quant a urbanisme és restrictiu i respectuós de la legalitat, i pensam que les normes que el regulin s'han d'anar modificant sempre que sigui en defensa de l'entorn natural.

6.- Les nostres sigles són U.M., o sia, Unió Mallorquina, i per lo mateix, forma part de les nostres essències fonamentals tot lo propi del nostre país. I la llengua és un aspecte principal, lo qual vol dir que som dels més interessats en aquest tema. La realitat ens mostra que l'avanç en aquest sentit no es pot aconseguir d'una forma instantània, sinó que s'ha de fer passa a passa i sense aturar-se per vèncer el ròssec de tants d'anys de legislació que no contemplava les coses com ara.

A l'hora de contractar personal a l'Ajuntament es valoren els coneixements de la nostra llengua, els rètols dels carrers, els impresos oficials, els rebuts municipals, els cursets de llengua catalana municipals, etc. són una mostra de passes positives, i creim que s'han d'incrementar amb voluntat i realisme.

7.- Essent Cala Rajada un punt d'enllaç molt important i estratègic dins les comunicacions marítimes, i donada la importància turística del municipi, creim que el port de Cala Rajada ha tornat insuficient, però pensam que és una qüestió d'excés d'importància perquè poguem manifestar-nos concretament abans d'haver fet al respecte els més amples i exhaustius estudis tècnics, ecològics, paisatgístics, ambientals i de tota mena.

8.- Sí, no s'ha fet res sense la direcció tècnica de les entitats oficials corresponents (Patrimoni Històric-Artístic, Conselleria de Cultura, Museu de Mallorca, Conselleria d'Obres Públiques, etc.)

9.- Les dues coses. Ara que no tenim residència s'ha d'emprendre l'assistència domiciliària com a única via d'ajuda. Una vegada la residència en marxa no es pot deixar de donar aquesta ajuda.

Nosaltres voldríem resoldre tota la problemàtica de la Tercera Edat a gust i satisfacció de tots, i ho voldríem fer en sèrio i bé, per lo qual pensam que a una residència hi ha de caber tothom i ha d'estar ben dotada. La nostra meta és que pugui estar en funcionament lo més aviat possible i com més centrada millor.

10.- Aquest problema el tenim a tots els nuclis del municipi, i referent a Capdepera ja s'ha tocat aquest tema en el punt 4. Creim que a curt termini, i donats els recursos de que disposa l'Ajuntament, és molt difícil donar una millor solució que la ja apuntada.

L'Ajuntament ha de fer tot lo possible per aconseguir patrimoni on poder situar l'espai públic.

11.- No veim una necessitat peremptòria d'investir en aquest moment aquesta obra. L'oferta que hi ha de botigues creim que és adequada i la plaça setmanal acaba de completar aquesta oferta. Si el nombre d'habitants del municipi estiguessin concentrats a Capdepera, un mercat municipal seria més necessari que en el cas que ens trobam actualment.

12.- Creim que l'actual infraestructura esportiva és molt més ampla ara que fa alguns anys, però s'ha de posar a l'abast del poble tota la necessària perquè es pugui practicar tot l'esport popular que la gent demani, amb independència del de competició. Creim que les perspectives són molt bones en aquest sentit.

L'oferta ha d'estar a prop de la demanda, i a tal efecte es compta a Capdepera amb el poliesportiu de S'Alzinar, al camp municipal d'esports es compta amb el camp de futbol i s'ha de fer un esforç per acabar el poliesportiu, i a Cala Rajada se tenen les instal·lacions de S'Auba.

P. S. O. E.

CAPDEPERA

ANTONIO J. MUNTANER
 MATEO MÉRCAnt SIRER
 FERNANDO PEÑALVER VICO
 JUAN ESPIRITUSANTO MARQUÉS
 SEBASTIÁN GARAU ISERN
 BONIFACIO LÓPEZ ÁLVAREZ
 MIQUEL TERRASSA JUAN
 ANTONIO LLLULL SUREDA
 MANUEL FERRERA MARTÍN
 PEDRO ALCINA FERRER
 JUAN GUTIÉRREZ BARBERO
 JAIME JUAN MAYOL
 JESÚS SÁNCHEZ GRILLO

Suplents

ANGEL VALERO GÓMEZ
 ANTONIO BIEZMA COLLADO
 ESTEBAN GÓMEZ-QUINTERO

1.- Pactes? De moment encara no ens hem plantejat aquesta possibilitat.

2.- És possible que la partida destinada a cultura no sigui suficient i existiria la possibilitat d'ampliar-la sense detriment de cap altra partida.

3.- Pensam que la informació no arriba a la major part dels veïns, tota vegada que és pràcticament nul·la. La nostra intenció és la de que aquesta desinformació no es segueixi produint en el futur, cercant noves vies més adients per tal que la informació i la participació estiguin a l'altura de les exigències del poble.

4.- Evidentment, nosaltres compartiríem la possibilitat de que Cala Agulla fos el parc natural tan desitjat.

5.- En primer lloc requereixen un estudi profund, abans de donar solucions. Lo que passa és que actualment la disciplina urbanística brilla per la seva absència. Fa falta un control estricte en matèria urbanística, amb una màxima protecció del paisatge.

6.- Creim que la normalització lingüística no ha estat tractada com se mereixia i és intenció nostra esmenar les mancances actuals, potenciant l'ús de la nostra llengua en el temps més breu possible.

7.- El P.S.O.E., a nivell autonòmic, de moment ha paralytitzat el tema dels ports esportius, a l'espera d'un estudi general sobre les necessitats reals i possibles ubicacions de ports esportius a totes les illes.

8.- Potser que no s'hagin seguit les pautes més adequades en la seva rehabilitació, per bé que nosaltres tenim confiança en l'experiència dels tècnics que se n'ocupen.

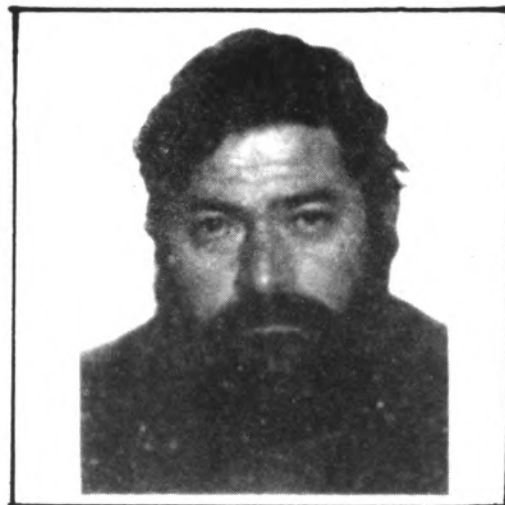
9.- Pensam que no s'ha de descartar cap de les dues possibilitats. Pel que fa a l'emplaçament s'ha de decidir després d'un estudi profund, analitzant pros i contres.

10.- Cercant-ne on existeixi la possibilitat de trobar-ne.

11.- Per què no? Allà on sigui factible i tot d'una que sigui possible.

12.- És absolutament insuficient i desitjam donar solucions a les necessitats que existeixin i que puguin anar sorgint més envant, i això esperam fer-ho aviat, sense demores innecessàries.

ESQUERRA UNIDA

PEDRO NADAL MESTRE
BARTOMEU GARAU ESTEVA
DAMIÁN GELABERT ROSSELLÓ
DEOGRACIAS CASTELLANOS CASTILLA
CATALINA MOYÁ PAEZ
BARTOLOMÉ SALORT BUENAVENTURA
MARIA DE LOS ANGELES FERNÁNDEZ CUADRADO
AMADOR MORILLO DÍEGUEZ
FÉLIZ FLORES BENEGAS
BERNARDO MARÍN PINTOR
JESÚS GARCÍA BENÍTEZ
GABRIEL VALENTÍN SÁNCHEZ MESONERO
JUAN SUREDA IBÁÑEZ

Suplents

RAFAEL MARÍN PINTOR
PEDRO OSUNA RODRÍGUEZ
FELIPE PANIZA ALMENDROS

1.- Noltros som gent de tarannà obert i bones intencions, però tenim certs punts irrenunciabls.

Tot depèn de les circumstàncies, actituds i de la confiança que ens meresquin.

2.- Les partides destinades a cultura mai no seran correctes ni justes ni suficients, ja que la cultura sempre ha estat el germà pobre en tot tipus de pressupost i se la vol fer passar per un bé de luxe del qual sols se'n serveixen els rics.

Serà per ventura que qui té cultura té criteri propi i per això no convengui fomentar-la?

Primer s'han de veure els pressuposts, però en principi se'ns ocorre una reorientació dins la mateixa partida de cultura. Ens hi sobren, per exemple, les festes mercaderes.

3.- Els veïns no en saben "de sa missa mitja" del que passa a La Sala.

Noltros no ho hem deixat mai de fer, però pensam millorar el poder fer feina des de dintre, i més si tenim suport suficient. Creim que hi ha marc legal, però falta fomentar la participació i la pressió social.

4.- Pressionar perquè en tinguem un i de bo.

Si no parc, almenys espai protegit d'especial interès. Però la cosa no es queda closa sols amb Cala Agulla, això seria demagògia. Noltros creim en la necessitat de protegir molts més espais, i per la senzilla raó de que aquests ho necessiten tal i com estan les coses.

5.- Per a noltros hi estaven des del principi. No oblidem que sols en Pere Nadal i en Pep Fuster varen votar en contra de tan permisiu engendre. Valgui com exemple la població que els tècnics responsables de les N.N.S.S. preveuen en el terme de Capdepera. Podran albergar-se uns 65.000 habitants a l'any 2000, entre residents i estiuers.

Si no ho feim estam perduts.

És evident que no.

Bàsicament de concordança amb l'entorn (ecològic), la qual cosa se tradueix en aquest poble en un criteri restrictiu.

6.- No.

Les institucions públiques, i els ajuntaments ho són, tenen el deure d'impulsar la normalització lingüística. L'article 14 de l'Estatut d'Autonomia afirma que "La normalització d'aquesta (de la llengua catalana) serà un objectiu dels poders públics de la Comunitat Autònoma". Quant a la Llei de Normalització Lingüística, l'article

primer diu que serà un objectiu de la llei "Fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu". I al seu article 6 declara que el català és llengua pròpia de l'administració local. L'article 34 diu que les corporacions locals asseguraran l'ús de la llengua catalana en totes les funcions i activitats de caire administratiu que realitzin les institucions i organismes que en depenen. I l'article 35 les obliga a garantir "l'ensenyament de la llengua catalana als funcionaris i d'altres empleats públics" dins el seu àmbit competencial. En resum, d'acord amb les lleis, l'ús de la llengua catalana com a idioma propi i habitual de l'administració local és un deure que obliga a totes les forces polítiques.

Quan hi hagi consens, ja que la documentació administrativa redactada en català "té validesa oficial i plena eficàcia jurídica". Art.7.Llei de Normalització Lingüística.

7.- Negativa i rotunda, és un punt innegociable. No als ports esportius: atemptatoris a la qualitat del medi i del paisatge, privatitzadors del domini públic, i impulsats amb una manifesta intenció especuladora, per alimentar i al mateix temps satisfer les necessitats ostentoses d'un reduït sector social, un parell de mesos cada any.

8.- Tot monument històric que es pretén restaurar ha de seguir les directrius que li marca la mateixa història, la qual cosa sols pot ser tractada amb suficient autoritat pels experts, tot i baix la supervisió del que és evident i de sentit comú (mínimament il·lustrat)

Pel que es du de fet noltros no hi hem pres part.

9.- En principi l'assistència domiciliària, ara bé, som conscients de que hi ha casos en que tal solució no és possible. Aleshores es tractaria de recórrer a la residència.

Unes instal·lacions d'aquest tipus, si volem que siguin vertaderament eficaces i que els nostres majors s'hi trobin bé, possiblement hauran d'esser mancomunades.

El més convenient per a la gent major és que no siguin desarrelats del seu món (terra, amics, família, etc.) i mirar d'ajudar-los des d'un criteri humà més que econòmic (rendable/no rendable) en les seves necessitats que, amb els anys, són més d'esperit que no materials.

10.- L'especial configuració del poble de Capdepera... enmig de dues muntanyes i creuat per una carretera molt transitada, sobretot a l'estiu, fa que se senti necessitat d'una forma més acusada. Però la solució per descongestionar la zona centre no és fàcil ni tècnicament ni política. Per tal de no fer promeses buides de serietat sols podem dir que aquesta qüestió requereix assessorament i decisions compromeses que noltros sí volem donar.

11.- Sí, i millor dos que un. A Capdepera, "Sa Farinera", i a Cala Rajada, a determinar. No oblidem que la nostra zona és de les més cares de l'Estat i que la nostra pegesia necessita d'aquests canals.

12.- Una vegada realitzats els actuals projectes ens hi farem ben énvant, però pensam que la vertadera manca és de medis humans més que materials.

Més necessària és una diversificació dels esports.

SALVADOR MOLL VAQUER
 FRANCISCO JUAN TERRASSA FEMENIAS
 BARTOLOME BAUZA COLOM
 JUAN FERNANDEZ ESPIRITUSANTO
 GABRIEL GAMUNDI ESCUDERO
 LORENZO ALZINA NEBOT
 JOSE GELABERT ROSSELLO
 MIGUEL SANCHO JUAN
 GUILLERMO DANUS SERVERA
 ANDRES GUTIERREZ LLITERAS
 GABRIEL TORRES MALPESA
 SEBASTIAN ADROVER PERELLO
 JOSE PASTOR FUSTER

Suplents:

LUIS RUSSO LLOBET
 JERONIMO JUAN SIQUIER
 NICOLAS NADAL FERRER

1.- Sense conèixer encara el resultat de les eleccions és difícil fer pronòstics. Tant i més quant que nosaltres estam convençuts de que l'electorat sabrà apreciar les qualitats que presenta el nostre partit.

No obstant, si, com esperam, obtenim el nombre de vots suficient per governar l'Ajuntament, voldríem comptar amb la col.laboració de tots els grups, perquè pensam que del treball comú han de sortir les millors solucions per al nostre poble.

2.- Creim que és totalment incorrecta ja que és el fruit d'una manca de línia política per donar les vertaderes solucions al tema cultural. No podem anar improvisant a cada moment.

Nosaltres pensam que la cultura d'un poble és qualche cosa més que pagar vuit milions de pessetes per unes festes i després donar unes quantitats petites per tenir a la gent contenta.

Hem de confeccionar un programa cultural que comenci en els nins del parvulari i que acabi en els nostres majors; entenem que la cultura és qualche cosa més que unes actuacions on els espectadors siguin la majoria i els actors només uns quants.

Creim en la necessitat de canviar els papers, és adir, que els actors siguem tots, amb una participació massiva i no minoritària.

3.- No tan sols creim que els ciutadans no estan suficientment informats, sinó que estam convençuts de que hi estam poc i pitjor. La gent no coneix oficialment per què s'ha canviat l'emplaçament del futur camí de Sa Font de Sa Cala a Canyamel, o per què s'han contractat serveis amb persones que incurrien en incompatibilitats, o per què es comencen obres municipals en la temporada turística i es prohibeixen als particulars, o per què el Patronat del Castell pareix més bé una cacera particular i tancada, o per què... Necessitaríem molt de paper per escriure totes

les preguntes que es fa la gent i que, de moment, l'Ajuntament no ha sabut o no ha volgut explicar.

Nosaltres arbitrarem els sistemes que siguin necessaris per tal que la informació arribi puntualment al ciutadà, inclús organitzarem regularment reunions amb els ciutadans on es debatin les preocupacions del poble i on aquestes puguin esser solucionades. Per això es redactarà un reglament que reguli la participació ciutadana en els temes d'interès ciutadà i en cap cas sigui restrictiu.

4.- Naturalment, la importància econòmico-turística del nostre municipi obliga a l'Ajuntament a conseguir un gran parc públic per a fruïment de tots, ciutadans i visitants, i que, al mateix temps, col·labori en la conservació de la flora i la fauna autòctones, avui en perill de desaparèixer.

Tenint en compte la necessitat d'aquest parc, pareix esser que Cala Agulla seria la zona més apropiada per la seva bellesa natural única i, al mateix temps, la millor raó d'esser de Capdepera com a centre turístic.

No oblidem que els integrants del C.D.S. Capdepera, inclús des de partits diferents en el passat, estarem sempre a favor de "Cala Agulla, Parc Natural", i que en el seu moment varem esser participants del moviment reivindicatiu "Salvem Cala Agulla". No tots poden dir lo mateix, ja que coneixem les gestions que s'han fet recentment tendents a substituir els pins per ciment.

Per tant, seguirem la lluita i sol·licitant la implicació de tots els sectors interessats per convertir en realitat el nostre somni de tota la vida: "Cala Agulla, Parc Natural".

5.- Per més que volem no podem oblidar que a l'any 1983 les Normes Subsidiàries estaven ja redactades i a punt d'esser aprovades. No obstant, es varen tardar tres anys per poder ser aplicades. Evidentment, hi havia raons de pes que avalassin aquesta demora. És possible que els solars d'alguns regidors havien d'esser millor qualificats? Per què s'han introduït modificacions substancials i inclús s'han canviat zones verdes que ja ho eren de l'any 1979? Per què s'han permès construccions privades en alguna d'aquestes zones verdes que són municipals?

Creim que els reglaments que regulen la normativa urbanística han d'esser aplicats, ja que per això estan fets. No obstant, hem de puntualitzar que la seva aplicació s'ha d'orientar a oferir solucions i no a posar entrebancs a la majoria i afavorir a uns pocs. En matèria urbanística no es pot esser més permissiu de lo que marca la llei, però com ja ha quedat clar s'ha de tenir voluntat de cercar solucions per aquelles actuacions dificultoses o complicades i, al mateix temps, actuar decididament en el control de les infraccions per poder actuar a temps.

6.- No és que ho creguem, és que estam convençuts que durant els darrers quatre anys la normalització lingüística ha estat un fet merament testimonial. Com en totes les coses s'ha de tenir una verdadera voluntat per dur endavant la solució dels problemes. Sabem la dificultat que suposa canviar els sistemes de la nit al dia, més encara tenint en compte que quasi la meitat de la nostra població és castellanoparlant. No obstant, tenim la ferma voluntat d'anar aplicant la nostra llengua a totes aquelles tramitacions susceptibles de ser-ho de forma imminent i provocar la comprensió entre tots per aquelles qüestions que puguin demorar-se momentàniament. No s'ha de dubtar de la nostra intenció de propiciar la total integració lingüística de tots els habitants del poble.

7.- Si ens fixam en les opinions que s'escolten pel carrer, hem de creure que el port esportiu s'han d'ampliar. Ara bé, nosaltres, que en principi podríem estar d'acord, creim que és condició indispensable que es mantenguin debats sobre el tema i, per descomptat, que es tinguin en compte tots els estaments socials econòmics i culturals del poble.

8.- Creim que les directrius històrico-artístiques de la restauració del Castell s'estan fent sense tenir en compte el material històric del que es disposa i, naturalment, sense tenir en compte el paper que ha de jugar en el futur.

Hem de diferenciar entre les obres purament necessàries per a la conservació i aquelles altres destinades a convertir el Castell en el monument històrico-artístic encaminat a convertir-se en

el centre cultural del nostre poble. En aquest darrer aspecte és on estam convençuts de que no existeix un programa seriós i degudament debatut.

9.- Cert és que lo més convenient per als nostres majors és allò que ells mateixos creguin convenient i, amb comprensió i voluntat, intentar juntar criteris.

En tot cas, l'Ajuntament ha de voler solucionar el problema. La majoria d'U.M. ha aparcant aquest tema en tres ocasions perquè no els agrada-va la solució que donaven els "joves" de la Tercera Edat. Nosaltres els demanàrem: Qui es creuen que són vostès per retrassar les solucions a un tema tan delicat en contra de l'opinió dels més directament implicats? O és que el Consistori és altra cosa que el reflexe de la voluntat del poble?

Nosaltres anam a donar solucions com és promoure dos centres, un a Capdepera i un altre a Cala Rajada, sempre tendents a millorar la qualitat de vida i proporcionar als nostres majors una vertadera convivència social. Al mateix temps, implantarem un servei d'assistència domiciliària que pal·liï la problemàtica actual. Pensam que

qualsevol solució s'haurà d'acostar al problema i no al contrari.

10.- Crearem zones d'esbargiment en els barris i començarem de forma immediata els tràmits per dotar a Capdepera d'una plaça ajardinada per a l'esplai dels nostres ciutadans. Al mateix temps, realitzarem les obres necessàries per acondicionar els espais verds que estan inclosos dins les Normes Subsidiàries.

11.- La raó per la qual es va construir el local de Son Porro va esser, precisament, per deixar lliure la cotxera de la Càmera Agrària i convertir-la en mercat. Creim que aquesta seria la solució provisional però necessària. No obstant, la idea de la futura plaça de Capdepera que albergàs en el seu soterrani un mercat en condicions, seria la solució definitiva.

12.- El municipi necessita urgentment esser dotat de la infraestructura necessària per a la pràctica de tots els esports. Per tant, s'haurà de començar la construcció d'un poliesportiu que amplii l'oferta actual. Però, al mateix temps, s'hauran de construir zones de jocs pels barris perquè els nins puguin deixar de jugar enmig del carrer, amb tots els perills que això sopesa.

L L O C S D E V E N D A :

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria L'Orient.
- Llibreria Cala Rajada.

GILI I MERCANT, MATEU. Decadència, misèria i mort del rei David (Assaig d'ideologia radical). Holding, AM² produccions. 1985. pp 62. Mancat d'índex.

De bell antuvi em convé reconèixer el meu "fora de joc" respecte a l'envitricollada gerga en què està escrit l'assaig. Les meves dificultats per copsar el pensament de l'autor son moltes, per la qual cosa he intuït, més que comprès, la Decadència, misèria i mort del rei David.

Seixanta-dues pàgines són poques pàgines per donar una explicació de tot el que M.G. i M. vol posar a l'abast del lector, i serien d'agrarir notes explicatives a peu de pàgina, a fi de fer més comprensible un text de difícil estil literari que exigeix la comprensió de molts de conceptes específics de disciplines de la ciència social.

Tot i així, és un llibre recomanable, en el qual Mateu Gili ens mostra, massa esquemàticament per al meu gust, la seva visió de l'actual organització social que anomena tecnocràtica i la faísó de superar-la. Sempre és interessant conèixer els pensaments de la gent que trepitja la mateixa terra que nosaltres, i els mateixos cafès.

La idea, compartida per tota la cultura d'origen jueu-cristià, de que l'Univers té sentit i, a més, la història de la humanitat té un fil conductor (que la porta al Paradís, segons els cristians; a l'Estat Prusià, segons Hegel; al comunisme, segons Marx; a l'increment indiscriminat i infinit de "cachivaches y chirimbolos", segons els executius agresius), no és més que una hipòtesi convencional i arbitrària. Saber que l'autor participa d'ella ens pot ajudar a aclarir la lectura.

Els actuals portadors de la bona-nova, sempre segons l'autor, són els grups que mantenen idees i comportaments enfrontats amb la tecnocràcia, i el seu triomf està assegurat pel compliment de dues profecies que apareixen en el capítol sisè: "Per el rebuig psico-somàtic individualitzat dels estereotipus de comportament tecnificat, i per consegüent de la seva funció de domini ideològic" i "L'extensió planetària de la tecnocràcia...la seva radicalitat, exclusivitat i destrucció de tot altre tipus de formació social, impossibilitaran la seva reproducció i execució indefinides". Ara bé, si l'assaig es dirigeix a algú més que als creients, els infidels necessitem saber el per què de la importància cabdal dels grups marginals (=desintegrats i sub-societat

alternativa) i tenir una argumentació convincent de prospecció per saber que ambdues profecies es compliran.

Els marginals aprenen a retrobar-se a ells mateixos dintre del que l'autor anomena subcultures "que són nous àmbits de vida social nascudes per demarcació i diversificació dintre de l'àmbit de la tecnocràcia", aquest procés és anomenat de producció autàrquica que "pretén realitzar molt a llarg plaç un canvi de les estructures objectives de la societat, l'economia i mode de producció i la juridico-política". Aquí la teologia jueva-cristiana.

En el capítol dedicat al mode de producció autàrquic, que em sembla vol ésser (no estic segur) una alternativa als modes de producció Kapitalista i Komunista, se'ns presenta un món certament idíl·lic, però se'ns escamotegen qüestions tan crucials com qui decidirà el què és necessitat i el què no ho és, el què és bo-social i el què no ho és, com i qui jerarquitzarà la possibilitat d'obtenir recursos i bens escasos per definició, en què consisteix la relació social fonamental productor-consumidor, com i qui decideix el què s'ha de produir, etc.

Si no ho he entès malament, l'Autarquia demana la destecnificació del procés productiu, cosa amb la que no hi estic en absolut d'acord. Per una vegada que gaudim de la probabilitat de treure'ns del damunt la maledicció bíblica d'haver de guanyar el pa amb la suor del front i deslliurar-nos d'aquest malson que és el Moloc bíblic, seria francament reaccionari tirar per la borda el bagatge científic-tècnic, gran invent de l'Europa moderna, burgesa i kapitalista.

Esperem que Mateu Gili es decideixi a completar aquest assaig amb un altre, o bé que, en properes edicions, l'ampliï amb notes explicatives per facilitar la labor als lectors. El que Mateu Gili ens conta és força interessant com per exigir d'ell noves lectures (1).

(1) Per deformació professional faig les següents observacions: 1. "El càlcul de possibilitats" (pàg. 8) no existeix, en canvi el que sí es fan són càlculs de probabilitats, com es pot comprovar fullejant qualsevol llibre d'estadística.

2. L'augment de l'oferta no implica disminucions en la demanda, ans el contrari, una baixada del preu i un augment de la quantitat demandada "ceteris paribus" (pàg. 11). Coito ergo sum. llucia sirer i fuster.

LES VORAVIES

Ja he tornat, Estel, amic de moltes matina-des, a posar-me davant la blancor immaculada d'un foli, llapis en mà, seguint el meu ofici d'aprenent a escriure i encetant un nou monòleg amb tu.

M'agradaria esser com tu, Estel, i estar sotmès a una rotació matemàtica, segons un ordre determinat, i eixir com tu cada matinada, d'allà on el mar es perd en un encanteri d'acerades fluorescències. M'agradaria.

Però no soc així. Don voltes i més voltes -papallona de llum- a la minça flama vertical d'una idea, que moltes vegades rebutjo per incisiva, amb la por visceral d'esser incapaç de defensar-la fins el darrer mot.

Avui em mou la curolla d'esbrinar el significat de la paraula progrés. I he escomès el diccionari que tenc a mà. La definició és concisa i clara: "Progrés és l'acció d'anar endavant, d'avançar d'un grau a un altre superior".

I progressista? Què significa progressista? "Dit del qui creu en el progrés de la societat devers la perfecció".

No et sembla que ambdues definicions són perfectes? Llàstima, Estel, que se confongui tan sovint la gimnàstica amb la magnèsia. El que en teoria sembla tan perfecte, en la pràctica es torna abstracte i surrealista. Tot depèn de la idea que es tenguí de "grau superior", de "perfecció".

Fa anys, Estel, un dels ajuntaments de la dictadura, en nom del progrés, omplí d'asfalt les cunetes d'alguns carrers. Era, digueren els edils de llavors, per donar comoditat al pas dels cotxes. Invocant el progrés se pujava la màquina a un grau superior en detriment del vianant. A més, al sacrificar les cunetes, pas obligat de l'aigua de les pluges, es convertia la calçada en torrentera. Pobres vianants! A vegades, amb la curolla de les novetats, ens oblidam de la vertadera utilitat de les coses i cercam substituïts. I el sinònim mai té el mateix significat, només una aproximació. I això els passà als que cregueren que les cunetes eren una ornamentació heretada d'un temps ja caducat.

I no, Estel, no és així.

Les cunetes no estan posades a la vora dels

carrers per simple capritxada. Les cunetes tenen una utilitat i una funció ben específica. Acompleixen una missió ben determinada, encara sense substituït: desguassar l'aigua de les pluges i conduir-la fora del poble.

Les cunetes, a més de la seva utilitat, són part del nostre bagatge cultural i urbanístic, ja que donen als nostres carrers l'encant, la senzillesa i l'estètica de poble rural. I som un poble rural. Pensar el contrari són somnis de grandesa que solament condueixen a l'engany.

Ara es diu que s'han de fer voravies, o aces, aquestes parts laterals dels carrers, generalment més altes que la calçada, destinades al pas de la gent que va a peu.

No sé que dir, Estel, de veritat.

Però analitzem, ajudem a reflexionar.

En primer lloc, pensem en l'amplària dels nostres carrers. No creguis que tots són com tu, que tens espai ample per passar sense embarrasos. Els carrers del meu poble són estrets. La majoria no tenen espai per dues voreres i una calçada. Molts empinats i altres corbats.

La voravia es fa per a comoditat i seguretat de la gent que va a peu, però és còmode haver de passar de costat?

Ja hi ha proves per als qui ho vulguin comprovar. Que es mirin com ha quedat el carrer Oest i que me diguin si una dona amb una senalleta de compra o amb un cotxet d'infant pot passar còmodament.

Això, en primer lloc.

En segon: Per on passarà l'aigua?

La lògica em diu que per la calçada. I l'experiència també. També hi ha proves. S'ha estudiat bé com fer els desguassos?

Un m'ha dit, Estel, "no pateixis, que els enginyers ho tenen ben estudiat i planejat". Com?, l'hi he contestat. Com a l'autovia Joan Carles I? Com al carrer del Port? Com al carrer Elionor Servera? Com al carrer Ciutat?

Quin serà el patró que servirà de model? Mai les nostres arquitectures havien pagat tants de plànols i enginyers, i tampoc mai l'aigua havia corregut tan a la babal.lana per carrers i carrereres.

Serà això la recuperació ecològica dels carrers?

Perdona'm, Estel. A vegades vol, com un estel de paper que ha romput el fil, per indrets perduts, fen cabrioles absurdes, empès per un fanatisme sardònic. El sarcasme és el refugi de la impotència.

Moltes vegades m'hi sent impotent. Perquè voldria un poble net, còmode, bell, perfecte, amb personalitat pròpia, sense defectes, per emmirallar-lo, al tímid inici de l'alba, en els bassials d'una pluja novella. Un poble vestit sempre amb la mudada dels diumenges, amb l'olor punyent a netedat, sense haver de recórrer a les solucions còmodes i improvisades del "sprai" o el desodorant exòtic. I et dic més, Estel, voldria equivocar-me i que, per una vegada, s'hagués fet una interpretació correcta de la paraula progrés i s'hagués pensat en la comoditat del vianant i en l'estètica adequada del poble. Seria trist que, al final de la "jornada" s'hagués de dir que tot ha estat una xifonada de "limones del Caribe" a un somni de grandesa.

Esperem-ho, Estel.

JOAN RAI

(VE DE LA PÀGINA 20)

- ¿COM VEUS LA SITUACIÓ DEL POBLE EN MATÈRIA D'INSTAL·LACIONS ESPORTIVES? ¿SÓN SUFICIENTS?

- Evidentment, el que hi ha actualment resulta del tot insuficient. Sé que el propòsit és el de culminar, qualche dia, les obres d'Es Figueral, amb el poliesportiu, pista d'atletisme, etc., però clar, segurament l'Ajuntament deu tenir coses més urgents que fer. Potser també que els deportistes no insistiguem lo suficient com per fer sentir la nostra veu. Així mateix, les instal·lacions escolars haurien d'estar més ben dotades, de manera que els nins començassin ja amb uns bons fonaments. Pistes de tennis sí que n'hi ha moltes, però són de caràcter privat i més bé pensades per al turisme. Resumint, trobo que en matèria d'infraestructura esportiva som altament deficitaris i que tot el que es faci en aquest sentit mai serà suficient. I que ningú cregui que aquests són doblers tudats, sinó una inversió ben rendable per al futur del nostre jovent. Probablement siguin les al·lotes les que notin més la manca d'instal·lacions i d'alternatives per a la pràctica esportiva.

- ¿CREUS QUE LA CREACIÓ D'UNA SECCIÓ O D'UN CLUB D'ATLETISME PODRIA CONSTITUIR UNA OPCIÓ PER A LES AL·LOTES?

- Sí, sí, sens dubte. També la gimnàstica seria ben interessant per a elles, a part de

moltes altres possibilitats. Però sempre sorgeix el dilema de què ha de ser primer, si les instal·lacions o els esportistes. Personalment, pens que sense instal·lacions és ben difícil que es practiqui l'esport. Cal esser exigents en aquest aspecte. Al manco els que creim que l'esport hauria de constituir una part important de l'educació de nins i joves.

- JA PER ACABAR, PEP, ¿QUÈ SIGNIFICA PER TU L'ESCOLAR?

- A part del primer club esportiu de Capdepera i Cala Rajada, el consider una entitat que em va obrir els braços des del primer moment que vaig arribar al poble, ja fa vint-i-quatre anys. Des del primer moment vaig anar fent amics a través del Club, i així ha continuat al llarg del temps. Crec que tot el poble es sent identificat amb l'Escolar i el sent com a cosa pròpia, però aquest sentiment s'ha d'anar potenciant. Sobretot els socis han de saber que el Club és seu i no dels directius de cada moment. Els socis i els aficionats en general, han de comparèixer més a les assemblees, s'han de preocupar més per les coses del Club i l'han de dur endavant entre tots, perquè és de tots.

Fins aquí les paraules d'en Pep Gallego, un home vinculat des de fa vin-i-quatre anys a l'Escolar, com ell mateix recorda, un esportista i un amic.

GABRIEL TORRES

(PASSA A LA PAGINA 19)